

ในการศึกษาวิเคราะห์คำศัพท์จากหนังสืออ่านในเวลาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
หลักสูตรมัธยมแบบประสมครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินงานตามลำดับขั้นดังนี้ คือ

1. รวบรวมหนังสืออ่านในเวลาที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้โรงเรียนมัธยม
แบบประสมเลือกใช้ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 25 เล่ม⁴⁴ ได้แก่

หนังสือสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 12 เล่ม คือ

1) Dang and the Old Women ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมวิสามัญศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

2) Five Stories ของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ

3) The Basilisk ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมวิสามัญศึกษา กระทรวง
ศึกษาธิการ

4) The Highest Mountain ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมวิสามัญศึกษา
กระทรวงศึกษาธิการ

5) The Adventures of Kawee and Honwichai ของกรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ

6) April Fools' Day ของ L.G. Alexander

7) Car Thieves ของ L.G. Alexander

8) Detectives from Scotland Yard ของ L.G. Alexander

⁴⁴หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมวิสามัญศึกษา, รายชื่อหนังสือเรียนภาษาอังกฤษ
โรงเรียนมัธยมแบบประสม พ.ศ. 2516 (พระนคร : 2516).

- 9) Green Island ของ Anthony Eyre
- 10) On the Road ของ Donn Byrne
- 11) The Prisoners ของ Donn Byrne
- 12) Worth a Fortune ของ L.G. Alexander
- หนังสือสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 5 เล่ม คือ
- 1) It Happened This Way ของ Norman Wymer
 - 2) Looking at Life ของ F.M. Mainwaring
 - 3) Plays and Stories ของ G.C. Thornley
 - 4) Stories for Everyone ของ Donn Byrne
 - 5) Stories of Today ของ G.C. Thornley
- หนังสือสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 8 เล่ม คือ
- 1) Behind the Headlines ของ G.C. Thornley
 - 2) Down the River ของ Donn Byrne
 - 3) People and Places ของ R.M. Whyte
 - 4) Round the World in Eighty Days ของ Jules Verne

เรียบเรียงโดย G.C. Thornley

- 5) Some Unusual People ของ G.C. Thornley
- 6) The Adventure of Mohan ของ R.M. Whyte
- 7) The Highway ของ Patrick McKay
- 8) Three Short Stories ของ Oscar Wilde

2. กำหนดเกณฑ์ในการนับคำศัพท์ ดังนี้

2.1 คำศัพท์ที่ไม่นำมานับหาความถี่ใดแก่คำศัพท์ระดับประถมศึกษาตอนปลาย

ซึ่งได้จากการรวบรวมของกรมวิชาการ 1,033 คำ⁴⁵ ถือว่าเป็นคำศัพท์ที่นักเรียนได้
เรียนรู้มาแล้ว

⁴⁵กรมวิชาการ เรื่องเดิม.

2.2 คำศัพท์ที่จะนับหาความถี่ได้แก่คำศัพท์ที่มีความหมายสมบูรณ์ในตัวเอง (content word) ได้แก่ คำนาม กริยา คุณศัพท์ และกริยาวิเศษณ์

2.3 คำศัพท์ที่เติมวิภक्ति์จจัยแล้วทำหน้าที่ต่างไปจากเดิมจะนับเป็นคำใหม่ เช่น คำกริยา rob เติมปัจจัยเป็น robber ใช้เป็นคำนาม จะนับเป็นคำใหม่ แต่ถ้าเติมวิภक्ति์จจัยแล้วทำหน้าที่เดิม เช่น rob เติมปัจจัย s เป็น robs ทำหน้าที่กริยาเช่นเดิม จะนับเป็นคำเดิมที่มีความถี่เพิ่มขึ้น

3. ทำการนับคำศัพท์ โดยลออกคำศัพท์ที่หลุดจากระดับประถมศึกษาจากหนังสือทุกหน้าของแต่ละเล่มเรียงตามลำดับอักษร เมื่อพบคำซ้ำจะกาเครื่องหมายเป็นความถี่เพิ่มขึ้นของคำนั้น เมื่อนับคำศัพท์ตลอดทั้งเล่มแล้ว จะรวมความถี่ทั้งหมดของคำศัพท์แต่ละคำทำเช่นนี้จนครบทั้ง 25 เล่ม

4. เลือกคำศัพท์ที่จะนำมาเสนอ โดยเลือกคำศัพท์ที่มีความถี่ 3 ขึ้นไป ในหนังสือแต่ละเล่มมาเสนอเป็นศัพท์ของหนังสือเล่มนั้น โดยที่ผู้วิจัยมีความเห็นว่าคำศัพท์ที่มีความถี่ต่ำเพียง 1-2 นั้น มีโอกาสที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้น้อยมาก

5. เปรียบคำศัพท์ของหนังสือแต่ละเล่มกับบัญชีคำศัพท์ของเวสต์ และของฮอร์นไคค โดยถือว่าคำศัพท์ที่ปรากฏในบัญชีทั้งสองจะเป็นคำศัพท์ที่มีประโยชน์มากในชีวิตประจำวัน (active vocabulary) ควรได้เรียนรู้ก่อน ส่วนคำศัพท์ที่ปรากฏในบัญชีใดบัญชีหนึ่งหรือไม่ปรากฏในบัญชีเลย เป็นคำศัพท์ที่มีประโยชน์น้อยลงมา ซึ่งในการเสนอส่วนนี้จะถือเป็น passive vocabulary คำศัพท์ทั้งสองประเภทจะเสนอเป็นบัญชีคำศัพท์ของหนังสือแต่ละเล่ม โดยมีเครื่องหมายกำกับคำศัพท์ประเภท active ไว้

6. เปรียบเทียบจำนวนคำศัพท์ active และ passive ของหนังสือแต่ละเล่มโดยใช้ข้อตราส่วน

7. คัดเลือกคำศัพท์ที่จะกำหนดตามความเห็นของผู้วิจัยให้เป็นคำศัพท์ที่ควรรู้สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยมแบบประสม เพื่อประโยชน์ในการเรียนภาษาอังกฤษระดับนี้ตามหลักสูตรมัธยมแบบประสม และเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการศึกษารายวิชาภาษาอังกฤษในระดับต่อไป คำศัพท์ดังกล่าวรวบรวมจาก

7.1 คำศัพท์ที่ปรากฏในบัญชีคำศัพท์ทั้งของเวสต์และธอร์นไคค์ และเนื่องจาก คำศัพท์ที่ปรากฏในทั้งสองบัญชีมีจำนวนน้อย จึงได้พิจารณาเลือกคำศัพท์เพิ่มคือ

7.2 คำศัพท์ที่ปรากฏในบัญชีคำศัพท์บัญชีใดบัญชีหนึ่ง ทั้งนี้เพราะตามปกติคำศัพท์ ดังกล่าวนี้นับเป็นคำศัพท์ที่มีประโยชน์ควรเรียนรู้อยู่แล้ว

7.3 คำศัพท์นอกเหนือจากข้อ 7.1 และ 7.2 ซึ่งปรากฏความถี่ในหนังสืออ่าน เล่มใดเล่มหนึ่งตั้งแต่ 6 ครั้งขึ้นไป

การกำหนดเลือกคำศัพท์ที่มีความถี่ 6 ขึ้นไปให้เป็นคำศัพท์ที่นักเรียนควร เรียนรู้ควย เป็นการใช้เกณฑ์เดียวกับ จูรี่ ทองเวส ในปริญญาณิพนธ์มหานิติท ปี 2517⁴⁶ ซึ่งยึดผลการทดลองของ คาเนียล คับบลิว ฟูลเมอร์ และ คลอฟฟอร์ด เจ โคลสัน (Daniel W. Fullmer and Clifford J. Kolson) ที่ว่า ความถี่ 6 ครั้ง เป็นความถี่ต่ำสุดที่จะทำให้ผู้อ่านเกิดการเรียนรู้และจำได้⁴⁷

8. เปรียบเทียบจำนวนและคำศัพท์ใหม่ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น กับคำศัพท์ในแบบ เรียนชุด Intermediate English Course for Thailand ตามการศึกษาของ อรุณ ใหญ่กว่าวงศ์⁴⁸ ทั้งนี้เพราะเป็นแบบเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนมัธยม แบบประสมเช่นกัน

⁴⁶ จูรี่ ทองเวส เรื่องเดิม, หน้า 34.

⁴⁷ Daniel W. Fullmer and Clifford J. Kolson, "A Beginning Reading Vocabulary" Journal of Educational Research, 54 (March, 1961), 270.

⁴⁸ อรุณ ใหญ่กว่าวงศ์ เรื่องเดิม, หน้า 33-34.